

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžhu/2/2012
Identifikačné číslo spisu:	1009201231
Dátum vydania rozhodnutia:	01.08.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1009201231.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ VAS, s.r.o., Mojšová Lúčka, Žilina, zastúpený JUDr. Michalom Krnáčom, advokátom so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, Žilina, 2/ N-ADOVA, spol. s r.o., Krškanská 1, Nitra, zastúpený JUDr. Máriou Uheľ Greňovou, advokátkou so sídlom Hontianska 7, Bratislava, proti žalovanému: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, Drieňová 24, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady Protimonopolného úradu Slovenskej republiky č.: 2009/KH/R/2/033 zo dňa 26. júna 2009 v spojení s rozhodnutím Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru dohôd obmedzujúcich súťaž č. 2008/KH/1/1/047 zo dňa 13. júna 2008, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 159/2009-155 zo dňa 20. júla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 159/2009-155 zo dňa 20. júla 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcov v zmysle § 250j ods.1 Občianskeho súdneho poriadku, ktorou sa domáhali zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorý svojím rozhodnutím zmenil rozhodnutie Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru dohôd obmedzujúcich súťaž č. 2008/KH/1/1/047 zo dňa 13. júna 2008 tak, že: v období január až marec 2007 ukončili zmluvné vzťahy s producentmi živočíšnych vedľajších produktov, týkajúce sa veterinárnej asanácie vedľajších živočíšnych produktov; nové zmluvy o veterinárnej asanácii vedľajších živočíšnych produktov mohli producenti živočíšnych vedľajších produktov uzavrieť už len s podnikateľom Asanácia, s.r.o., Trebostovo 117, 038 41 Košťany nad Turcom, ktorá vznikla ako personálne a ekonomicky prepojená spoločnosť s podnikateľmi VAS s.r.o., Mojšova Lúčka, 011 76 Žilina a N-ADOVA, spol. s r.o., Krškanská 1, 949 01 Nitra dňa 9. marca 2007; prostredníctvom podnikateľa Asanácia, s.r.o., Trebostovo 117, 038 41 Košťany nad Turcom spoločne stanovili jednotné ceny a ostatné zmluvné podmienky výkonu veterinárnej asanácie vedľajších živočíšnych produktov pre producentov týchto produktov; prostredníctvom podnikateľa Asanácia, s.r.o., Trebostovo 117, 038 41 Košťany nad Turcom si pridelovali objednávky producentov vedľajších živočíšnych produktov na veterinárnu asanáciu týchto produktov; došlo k dohode obmedzujúcej súťaž podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 3

písm. a/ a c/ zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, ktorá je zakázaná. Bod 2) výrokovej časti rozhodnutia znie: 2. Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov za konanie uvedené v bode 1. výrokovej časti tohto rozhodnutia ukladá podnikateľovi VAS s.r.o., Mojšova Lúčka, 011 76 Žilina peňažnú pokutu vo výške 226.430,99 eur, slovom dvestodvadsaťšesťtisíc štyristotridsať eur deväťdesiatdeväť centov (6.821.460 Sk), podnikateľovi N-ADOVA, spol. s r.o., Krškanská 1, 949 01 Nitra peňažnú pokutu vo výške 219.397,03 eur, slovom dvestodevätnásťtisíc tristodeväťdesiatšesť eur 3 centy (6.609.555 Sk), ktorú sú povinní uhradiť do 60 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet Protimonopolného úradu Slovenskej republiky vedený v D. C. H. XXXXXXXXXXX/XXXX ŠP, KS 1118, ID 2487, VS 033. Krajský súd takto rozhodol, po tom, čo prehodnotil svoje predchádzajúce rozhodnutie - rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 159/2009 - 94 zo dňa 3. decembra 2010(zrušený odvolacím súdom) aj s prihliadnutím na ustanovenie § 250 ja ods. 4 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a vec bola správne právne posúdená. uviedol, že s prihliadnutím na príslušné ustanovenia zákona o ochrane hospodárskej súťaže ako i z predmetných zistení a následných úkonov žalobcov sa stotožňuje so žalovaným ako i s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v zrušujúcom rozhodnutí, že vzhľadom na doterajšie výsledky dokazovania zabezpečené v správnom konaní došlo k preukázaniu skutočností, že spoločným postupom a konaním žalobcov v 1. a 2. rade došlo k dohode obmedzujúcej súťaž na trhu veterinárnej asanácie. Krajský súd poukázal na príslušné konanie žalobcov. Ďalej Krajský súd v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že pri definovaní relevantných trhov je potrebné v danom prípade vnímať situáciu najmä z pohľadu producentov vedľajších živočíšnych produktov, dôležité sú ich preferencie, zvyklosti a tradície a uviedol, že nepovažuje za potrebné, aby v rámci súdneho konania a inými slovami vyjadroval Krajský súd to, čo už zrozumiteľne odôvodnil žalovaný krátko otázke stanoviska relevantného trhu, ktorý vymedzil geografickým územím Slovenskej republiky z hľadiska jednotnej právnej úpravy a dostupnosti za hľadiska vzdialenosti. Zdôraznil tiež, že nie je povinnosťou súdu inými slovami zopakovať to čo už vecne správne vyjadril protimonopolný úrad. Z hľadiska ustanovenia § 245 ods. 2 O.s.p. Krajský súd uviedol, že dospel k záveru, že správne uváženie žalovaného pri hodnotení konania podnikateľov v rámci hospodárskej súťaže nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom o ochrane hospodárskej súťaže a v danej veci bolo podľa názoru súdu správne uváženie v súlade s pravidlami logického uvažovania a podmienky uváženia boli zistené zákonom predpísaným procesným postupom. Krajský súd ďalej skonštatoval, že žalovaným identifikované praktiky, o top podrobne odôvodnené v bodoch 6. 1, 6. 2, 6. 3 na strane 17 až 26 napadnutého rozhodnutia preukazujú dohodu žalobcov obmedzujúcu súťaž na relevantnom trhu tak, ako ho vymedzil žalovaný.

Proti rozsudku krajského súdu v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalobcovia v 1. a 2. rade a žiadali, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu a rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

· Žalobca v 1/ uviedol, že sa žalovanému nepodarilo preukázať, že by došlo ku konaniu, ktoré je označené vo výrokovej časti rozhodnutia Protimonopolného úradu SR, t. j. nepodarilo sa preukázať, že by došlo k spoločnému jednotnému postupu voči producentom vedľajších živočíšnych produktov a tiež nebolo v konaní žiadnym spôsobom preukázané ekonomické prepojenie, resp. ovládnutie spoločnosti ASANÁCIA, s.r.o., tak ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia žalovaného, nakoľko je zrejmé, že vklady spoločníkov spoločnosti ASANÁCIA, s.r.o. boli tvorené s fyzickými osobami a nie žalobcami v rade 1 a v rade 2. Nepravdivé je tvrdenie žalovaného, že by na trhu ostal iba 1 subjekt, s ktorým producenti živočíšnych vedľajších produktov mohli uzatvoriť nové zmluvy a táto skutočnosť nebola vôbec preukázaná, ide výlučne o domnienku žalovaného, ktorá je v rozpore s predloženým dôkazom - listom, ktorým ponúkol žalobca v rade 1/ svoje služby producentom živočíšnych vedľajších produktov. Žalobca 1/uviedol, že je pripravený v prípade, ak sa na ňu obráti producent ŽVP, uskutočniť výkon veterinárnej asanácie a to na základe objednávky, respektíve na základe samostatnej zmluvy o zbere, zvoze, zneškodnení ŽVP, tak ako to uskutočnil už v listoch doručovaných producentom ŽVP v 1.

kalendárnom štvrtroku 2007. Jednoznačne vyjadruje svoju vôľu vykonávať asanačnú činnosť v prípade, že bude zo strany producenta ŽVP oslovený. Hoci žalobca v rade 1/ uskutočnil návrh na uzavretie zmluvného vzťahu, k prijatiu tohto návrhu na strane producentov ŽVP nedošlo a preto nie možné, aby práve táto skutočnosť bola kvalifikovaná ako nemožnosť producentov ŽVP uzatvoriť nové zmluvy. Tento dôkaz predložený žalobcom vôbec nebol vzatý do úvahy pri rozhodovaní v danej veci a na základe tohto dôkazu nie je možné vyvodiť záver, že " nové zmluvy mohli producenti živočíšnych vedľajších produktov uzavrieť už len s podnikateľom ASANÁCIA, s.r.o. ". V súčasnosti má žalobca v rade 1/ uzavreté zmluvy s producentmi ŽVP, teda s tými, ktorí sa obrátili na spoločnosť VAS, s.r.o. s návrhom na uzavretie zmluvy. Čo sa týka tvrdení, že jednotliví producenti si nemohli vybrať, ktorého zo subjektov s odlišnou cenou by uprednostnili a bola im účtovaná len 1 cena, ktorú účtovala obchodná spoločnosť ASANÁCIA, s.r.o. a že žalobcovia mali možnosť pôsobiť na normotvorbu celkovej ceny účtovanej jednotlivým producentom vedľajších živočíšnych produktov, tak podľa názoru žalobcu 1/ ani táto skutočnosť nebola v konaní preukázaná. Poukázal na to, že ak je výstupná cena voči producentovi ŽVP vyúčtovaná ako cena výsledná, v ktorej je zahrnutá cena za spracovanie ŽVP zo strany VAS, s.r.o., resp. N-ADOVA, s.r.o., nemožno prijať záver, že je jednotne stanovovaná cena voči producentom a to aj s ohľadom na tú skutočnosť, že cena bola určená zmluvne, t.j. bola výsledkom konsenzu strán pri uzatváraní zmluvy o zbere, zvoze ŽVP, pričom je zrejmé, že bola tvorená v závislosti aj od faktorov ako je množstvo ŽVP, jeho kvalita a podľa názoru žalobcu nepreukázal žalovaný svoje tvrdenie o ovplyvňovaní cien. Ďalej uviedol, že ako podstatnú skutočnosť uvádza, že napriek tomu, že na trhu pôsobí viac ako 2500 producentov, žalovaný v rámci konania oslovoval len výlučne malú vzorku, ktorá je podľa názoru žalobcu nedostatočná pre prijatie tak zásadných záverov a tiež v konaní žalovaný vôbec neskúmal s akými spoločnosťami majú uzavreté zmluvné vzťahy zvyšná časť, ale podstatná časť neoslovených producentov ŽVP. Spoločnosť VAS, s.r.o. namietala nesprávne vymedzenie relevantného trhu. V danom prípade relevantný trh bol v rozhodnutiach Protimonopolného úradu SR definovaný ako trh veterinárnej asanácie a z geografického hľadiska bol vymedzený územím Slovenskej republiky. Podľa žalobcu 1/ žalovaný vo vzťahu k vymedzeniu relevantného trhu vychádza z jediného dôkazu a to vyjadrení producentov ŽVP, respektíve z ich subjektívneho názoru, že vývoz k zahraničným kafilériám nie je reálnou možnosťou. Žalobca má za to, že vzhľadom na všetky skutočnosti, na ktoré poukazoval je potrebné relevantný trh rozšíriť na územie Poľska, Českej republiky a Maďarska.

· Žalobca 2/ N-ADOVA, s.r.o. uviedla, že krajský súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok a nezrozumiteľnosť dôvodov. Prvostupňový súd opakovane nevyhodnotil dôkazné prostriedky a to s poukazom na odôvodnenie zrušujúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2Sžpu 1/2011, v ktorom odvolací súd výslovne uviedol, že " Aj, keď s ohľadom na judikatúru ESLP nie je potrebné zdôvodňovať každý argument účastníkov konania, súdne rozhodnutia musia byť odôvodnené a musia obsahovať odpovede súdu na všetky argumenty prednesené stranami, ktoré viedli k rozhodnutiu. Dôvody musia byť špecifikované s ohľadom na skutkové okolnosti prípadu a nielen odkazovať na určité časti zákonov ". Taktiež nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie. žalobca uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku Krajského súdu nie je zrejmé akými úvahami sa súd riadil pri utváraní záveru o skutkovom stave, prečo nepovažoval za dôvodnú právnu argumentáciu žalobcov a prečo námietky žalovaného považoval za opodstatnené. Čo sa týka vymedzenia relevantného trhu, poukázal na obdobné skutočnosti ako i žalobca 1/. ďalej poukázal na to, že žalovaný svoje závery v napadnutom rozhodnutí opiera o podnet podaný slovenským mäsiarskym zväzom /bod 89 /, v ktorom zaves uviedol, že producenti nemajú možnosť uzatvárať zmluvu s iným subjektom okrem VAS-ADOVA, s.r.o. /t. č. ASANÁCIA, s.r.o. / a to z dôvodu, že kafilérickú činnosť na trhu už nevykonáva žiadna spoločnosť. Pre žalobcu nie je zřejmý právny dôvod pre ktorý žalovaný akceptoval takéto ničím nepodložené tvrdenie osoby podávajúcej podnet a poukázal na ustanovenie § 29 zákona č.39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti. Žalobca má za to, že žalovaný pri posudzovaní určitých skutočností zvyhodňoval jednotlivých producentov a to na úkor žalobcu. Z citácie jednotlivých bodov odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného je zřejmé, ako by sa žalovaný stotožnil s tvrdeniami jednotlivých producentov, bez zohľadnenia a preverenia skutočností aj na právnom základe. Z podkladov a tvrdení žalovaného nie je zřejmé či niektorému producentovi aj po vypovedaní zmluvy žalobca odmietol vykonať likvidáciu ŽVP, nakoľko z verejne dostupných informácií je zřejmé, že spoločnosť N-ADOVA, s.r.o. nezanikla, nezmenila svoj predmet činnosti a naďalej ho vykonávala. Vnímanie jednotlivých producentov,

že nové zmluvy, či už písomné alebo ústne môžu uzatvárať výlučne so spoločnosťou ASANÁCIA, s.r.o., nie je možné považovať za dôkaz, nakoľko sa jedná len o subjektívny názor jednotlivého subjektu a to bez overenia si inej možnosti. Je pravdou, že žalobca 1/ mal v roku 2006 uzavreté obchodné zmluvy so 731 producentmi a žalobca 2/ s 992 producentmi (spolu 1723 zmlúv). Namietal, že žalovaný oslovil so subjektívnymi otázkami len 48 producentov a preto má žalobca za to, že tento počet nemôže byť dostatočný pre úplné zistenie skutkového stavu a spravodlivé rozhodnutie vo veci. Namietal spôsob akým sa žalovaný obrátil na jednotlivých producentov / dotazníkmi /, pričom nie všetci producenti mohli pochopiť o čo sa vlastne jedná. Krajský súd vychádzal z nesprávneho zistenia a to, že V. J.M. bol v čase od 1. januára 2007 do 31. marca 2007 jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti N-ADOVA, s.r.o. Nakoľko z verejne dostupných informácií vyplýva, že ďalšími spoločníkmi boli V. N. N., V. K., V. D., N. O. (výpis z obchodného registra). Je podľa žalobcu nesporné, že v čase založenia spoločnosti ASANÁCIA a jej vzniku 9. marca 2007, nebol V. E. jediným spoločníkom spoločnosti N-ADOVA. E. a B. dňa 30. januára 2007 založili spoločnosť ASANÁCIA a je nesporné, že pri jej založení sa p. Árvay podieľal na základnom imaní vkladom vo výške 40 % a p. B. vkladom vo výške 60 %. Zo všetkých okolností je podľa žalobcu zrejmé, že nie žalobcovia založili spoločnosť ASANÁCIA, ale fyzickej osoby p. E. a p. B., ktoré boli už spoločníkmi v týchto spoločnostiach, čo obchodný zákonník nezakazuje a teda išlo skôr o personálnu prepojenosť a personálne prepojenie obchodných spoločností nie je protiprávne. Správanie sa týchto osôb však musí byť obvyklé a spravodlivé, pričom tieto zásady spolu s ďalšími zásadami vymedzujú konanie zodpovedajúce dobrým mravom. Žalobca nesúhlasil s odôvodnením krajského súdu ohľadom ekonomickej prepojenosti žalobcov k spoločnosti ASANÁCIA, nakoľko žalobcovia sa nepodieľali vkladom v spoločnosti ASANÁCIA a to nielen pri jej založení, ale ani neskôr. Práve naopak fyzické osoby po krátkom čase potom predali svoje obchodné podiely tretím osobám. Žalobca tento svoj nesúhlas opiera o zákon č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve a poukazuje na to, že žiaden právny predpis nedefinuje, že čo sa rozumie ekonomickým prepojením spoločností. Žalobca taktiež nesúhlasil s konštatovaním súdu ohľadom stanovenia jednotných cien prostredníctvom spoločnosti ASANÁCIA a táto skutočnosť nebola v konaní jednoznačne preukázaná. Ďalej poukázal na to, že nie je preukázaná úvaha súdu, že žalobcovia od založenia vykonávali svoju činnosť výlučne len ako zmluvní partneri spoločnosti ASANÁCIA s tým, že producenti údaje nemohli uzatvárať nové zmluvné vzťahy len so spoločnosťou ASANÁCIA, čím došlo k vylúčeniu cenovej konkurencie.

Žalovaný sa písomne k odvolaniu žalobcov vyjadril a uviedol, že krajský súd správne zistil skutkový stav veci a správne vo veci rozhodol a stotožnil sa s dôvodmi rozhodnutia krajského súdu a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní napadnutý rozsudok ako zákonný potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 v spojení s § 214 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s ohľadom na obsah podaných odvolaní žalobcov posudzoval, či žalovaný ako i krajský súd pri rozhodovaní vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a s ohľadom na námietky žalovaného ako i žalobcov zisťoval, či konanie pred žalovaným ako i krajským súdom, bolo vedené takým procesným postupom, ktorý zabezpečoval správny výsledok a či boli dôkazy vykonané spôsobom zodpovedajúcim pravidlám spravodlivého procesu.

Krajský súd v danom prípade sa snažil síce svoj postup správne odôvodniť, avšak opakovane sám žiadne dôkazné prostriedky nevyhodnotil a to napriek tomu, že podklady tvorili rozsiahly obsah administratívneho spisu, avšak iba vo všeobecnej rovine sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, na ktorú vo svojom rozhodnutí poukazoval žalovaný a od ktorej odvodzoval deliktuálnu zodpovednosť

žalobcov 1/, 2/.

Podľa ust. § 3 ods. 3 zák. č. 136/2001 Z. z. relevantným trhom je priestorový a časový súbeh ponuky a dopytu takých výrobkov, výkonov, prác a služieb, ktoré sú na uspokojenie určitých potrieb z hľadiska užívateľa zhodné alebo vzájomne zastupiteľné.

Podľa § 3 ods. 4 uvedeného ustanovenia tovarový relevantný trh zahŕňa zhodné alebo vzájomne zastupiteľné tovary schopné uspokojiť určitú potrebu užívateľov.

Podľa ods. 6 uvedeného ustanovenia priestorový relevantný trh je vymedzený územím, na ktorom sú súťažné podmienky také homogénne, že toto územie môže byť odčlenené od ostatných území s odlišnými súťažnými podmienkami.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zák. č. 136/2001 Z. z. dohoda a zosúladený postup podnikateľov, ako aj rozhodnutie združenia podnikateľov, ktoré majú za cieľ alebo môžu mať za následok obmedzovanie súťaže (ďalej len „dohoda obmedzujúca súťaž“) sú zakázané, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ uvedeného ustanovenia dohoda podnikateľov je každý ústny alebo písomný súhlasný prejav vôle jej účastníkov, ako aj iný súhlasný prejav vôle vyvodený z ich konania.

Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zosúladený postup podnikateľov je koordinácia správania podnikateľov, ktorá nenapĺňa znaky dohody podnikateľov podľa písm. a) a ktorú nemožno označiť ako prirodzené nasledovanie správania iného podnikateľa.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c/ rozhodnutie združenia podnikateľov je právny akt orgánu združenia, ako aj odporúčanie orgánu združenia.

Podľa § 4 ods. 3 písm. a/ uvedeného ustanovenia zakázaná je najmä dohoda obmedzujúca súťaž, ktorá obsahuje priame alebo nepriame určenie cien tovaru alebo iných obchodných podmienok.

Podľa § 4 ods. 3 písm. b/ zakázaná je najmä dohoda obmedzujúca súťaž, ktorá obsahuje záväzok obmedzenia alebo kontroly výroby, odbytu, technického rozvoja alebo investícií.

Podľa § 4 ods. 3 písm. c/ zakázaná je najmä dohoda obmedzujúca súťaž, ktorá obsahuje rozdelenie trhu alebo zdrojov zásobovania.

Podľa § 4 ods. 3 písm. d/ zakázaná je najmä dohoda obmedzujúca súťaž, ktorá obsahuje záväzok účastníkov dohody, že voči jednotlivým podnikateľom budú pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení uplatňovať rozdielne podmienky, ktorými sú alebo môžu byť títo podnikatelia znevýhodňovaní v súťaži.

Podľa § 4 ods. 3 písm. e/ zakázaná je obchodná súťaž, ktorá obsahuje podmienenie uzatvárania zmlúv tak, aby zmluvné strany prijali ďalšie záväzky, ktoré povahou alebo podľa obchodných zvyklostí nesúvisia s predmetom týchto zmlúv.

Podľa § 4 ods. 3 písm. f/ zakázaná je najmä dohoda obmedzujúca súťaž, ktorá obsahuje znaky koluzívneho správania, v ktorého dôsledku podnikatelia koordinujú svoje správanie, najmä v procese verejného obstarávania.

Podľa § 4 ods. 4 zák. č. 136/2001 Z. z. ak sa dôvod zákazu vzťahuje len na časť dohody podnikateľov alebo rozhodnutia združenia podnikateľov, je zakázaná len táto časť, ak z obsahu tejto dohody alebo z obsahu tohto rozhodnutia združenia vyplýva, že ju možno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 4 ods. 5 zák. č. 136/2001 Z. z. dohody obmedzujúce súťaž uzatvorené medzi podnikateľom a inými podnikateľmi, ktorí na účely takejto dohody obmedzujúcej súťaže podnikajú na inej úrovni výrobného reťazca alebo distribučného systému ako tento podnikateľ, úrad posudzuje v jednom konaní, ak obsah takýchto dohôd obmedzujúcich súťaž je zhodný v predmete a v celi.

Podľa ust. § 6 ods. 1 zák. č. 136/2001 Z. z. zákaz podľa § 4 sa nevzťahuje na dohodu obmedzujúcu súťaž, ak spoločný podiel účastníkov dohody obmedzujúcej súťaže alebo podiel ani jedného z nich nepresiahne 10% celkového podielu tovarov na relevantnom trhu v Slovenskej republike, okrem

a) dohôd obmedzujúcich súťaž uvedených v § 4 ods. 3 písm. a/ až c/ alebo

b) obmedzovania súťaže kumulatívnym účinkom dohôd obmedzujúcich súťaž, ktoré obsahujú obdobný druh obmedzení súťaže a ktoré vedú k obdobným účinkom na relevantnom trhu, a ich spoločný podiel presahuje 10% celkového podielu tovarov na relevantnom trhu.

Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 136/2001 Z. z. podielom podľa odseku 1 je súčet podielov na relevantnom trhu

a) účastníka dohody obmedzujúcej súťaž,

b) podnikateľov, v ktorých účastník dohody obmedzujúcej súťaž priamo alebo nepriamo

1. má podiel na základnom imaní vyšší ako polovicu,

2. má právo vykonávať viac ako polovicu hlasovacích práv,

3. má právo vymenovať viac ako polovicu členov orgánov podnikateľa alebo

4. má právo riadiť jeho podnik,

c) podnikateľov, ktorí majú práva uvedené v písm. b) v podniku účastníka dohody obmedzujúcej súťaž,

d) podnikateľov, v ktorých podnikatelia uvedení v písm. c) majú práva uvedené v písm. b).

Podľa § 6 ods. 3 zák. č. 136/2001 Z. z. zákaz podľa § 4 sa nevzťahuje na dohodu obmedzujúcu súťaž, ktorá súčasne

a) prispieva k zlepšeniu výroby alebo distribúcie tovaru alebo k podpore technického alebo hospodárskeho rozvoja,

b) poskytuje spotrebiteľom primeranú časť prospechu, ktorý z toho vyplýva,

c) neukladá účastníkom dohody obmedzujúcej súťaž také obmedzenia, ktoré nie sú nevyhnutné na dosiahnutie cieľov dohody,

d) neumožňuje účastníkom dohody obmedzujúcej súťaž vylúčiť súťaž vo vzťahu k podstatnej časti dotknutého tovaru na relevantnom trhu.

Podľa § 6 ods. 4 zák. č. 136/2001 Z. z. zákaz podľa § 4 sa nevzťahuje na skupiny dohôd obmedzujúcich súťaž, ktoré nemôžu ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi Európskej únie, pričom majú za cieľ alebo môžu mať za následok obmedzovanie súťaže na tuzemskom trhu a spĺňajú podmienky na vyňatie zo zákazu podľa osobitných predpisov.

Podľa § 6 ods. 5 zák. č. 136/2001 Z. z. úrad vydá rozhodnutie, že výnimka podľa ods. 4 sa nevzťahuje na dohodu obmedzujúcu súťaž, ak sú splnené podmienky, podľa ktorých môže odňať výnimku Európska komisia (ďalej len „Komisia“) v súlade s osobitným predpisom, ktorého podmienky na vyňatie zo zákazu táto dohoda obmedzujúca súťaž spĺňa.

Podľa § 6 ods. 6 zák. č. 136/2001 Z. z. úrad môže žiada od podnikateľov, aby preukázali, či ich dohoda obmedzujúca súťaž spĺňa podmienky uvedené v ods. 1, 3 alebo 4.

Podľa § 6 ods. 7 zák. č. 136/2001 Z. z. podnikatelia môžu žiadať úraz o vydanie stanoviska, či ich návrh dohody alebo návrh rozhodnutia združenia podnikateľov nie je dohodou obmedzujúcou súťaž. Na tento účel úrad neposudzuje návrh dohody podnikateľov alebo návrh rozhodnutia združenia podnikateľov podľa ods. 1, 3 a 4. Úrad vydá stanovisko do 30 pracovných dní odo dňa doručenia žiadosti, v zložitých prípadoch vydá stanovisko do 60 pracovných dní.

S prihliadnutím na uvedené ustanovenia zákona o ochrane hospodárskej súťaže sa odvolací súd stotožňuje so žalovaným, že vzhľadom na doterajšie výsledky dokazovania zabezpečené v správnom konaní, došlo spoločným postupom a konaním žalobcov 1/, 2/ k dohode obmedzujúcej súťaž na trhu veterinárnej asanácie. V danom prípade je nesporné, že na základe dohody žalobcov došlo k založeniu nového subjektu a to obchodnej spoločnosti Asanácia, s.r.o., Trebostovo, ktorá bola založená na základe spoločenskej zmluvy zo dňa 30. januára 2007. Z dôkazov nachádzajúcich sa v administratívnom spise je zjavné, že zakladateľmi obchodnej spoločnosti Asanácia, s.r.o. a uvedenými spoločníkmi tejto spoločnosti boli I.. N. B., ktorý je spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti VAS, s.r.o., ktorý sa podieľal peňažným vkladom 60% na základnom imaní založenej spoločnosti, a V. J. Z., ktorý je spoločníkom a konateľom v obchodnej spoločnosti N-ADOVA, spol. s r.o., ktorý sa podieľal na založení obchodnej spoločnosti Asanácia, s.r.o. peňažným vkladom 40% na jej základnom imaní. Z týchto

skutočností mal preto Najvyšší súd SR nesporne za preukázané, že žalobcovia 1/, 2/ nielen personálne ale i ekonomicky ovládli novozaložený subjekt Asanácia, s.r.o.. Je síce pravdou, že žalobcovia naďalej vykonávali svoju činnosť i po založení obchodnej spoločnosti Asanácia, s.r.o., avšak už iba ako zmluvní spracovatelia obchodnej spoločnosti Asanácia, s.r.o., pretože nové zmluvné vzťahy s producentmi vedľajších živočíšnych produktov, ktoré sa týkajú veterinárnej asanácie týchto produktov, mohli byť už uzavreté iba so subjektom Asanácia, s.r.o.. Týmto konaním žalobcov došlo na trhu veterinárnej asanácie následne k vylúčeniu hospodárskej súťaže a nesporne k vylúčeniu cenovej konkurencie. Taktiež v danom prípade je podľa názoru odvolacieho súdu podstatnou skutočnosťou otázka, že producenti vedľajších živočíšnych produktov týkajúcich sa veterinárnej asanácie týchto produktov mali predtým možnosť výberu medzi dvoma subjektmi a to medzi žalobcami 1/, 2/, ktorí, ako to vyplýva z dôkazných prostriedkov zabezpečených žalovaným, poskytovali svoje služby za konkurenčných podmienok. Odvolací súd sa stotožňuje so žalovaným, že uvedené autonómne rozhodovanie žalobcov 1/, 2/ ako konkurenčných subjektov bolo nahradené spoločným postupom, v dôsledku čoho ostal na trhu iba jeden subjekt, s ktorým producenti vedľajších živočíšnych produktov mohli uzatvoriť nové zmluvy. Za danej skutkovej situácie jednotliví producenti si potom skutočne nemohli vybrať, ktorého zo subjektov s odlišnou cenou by uprednostnili a bola im účtovaná len jedna cena, ktorú účtovala obchodná spoločnosť Asanácia, s.r.o.. V dôsledku týchto skutočností odvolací súd sa na rozdiel od krajského súdu domnieva a je toho názoru, že žalobcovia mali vplyv a možnosť pôsobiť na celkovú normotvorbu celkovej ceny účtovanej jednotlivým producentom vedľajších živočíšnych produktov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že rozhodnutie krajského súdu je nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov. Krajský súd si nemôže svoju rozhodovaciu činnosť zjednodušiť tým, že v dôvodoch svojho rozhodnutia len poukáže na skutočnosť, že sa stotožňuje so žalovaným ako i s právnym názorom odvolacieho súdu, že vzhľadom na doterajšie výsledky dokazovania zabezpečené v správnom konaní došlo k preukázaniu skutočností, že spoločným postupom a konaním žalobcov v 1. a 2. rade došlo k dohode obmedzujúcej súťaž na trhu veterinárnej asanácie a taktiež nemá oporu v zákone konštatácia krajského súdu, keď dôvodí, že nepovažuje za potrebné, aby v rámci súdneho konania inými slovami vyjadroval to, čo už zrozumiteľne odôvodnil žalovaný k otázke stanovenia relevantného trhu, ktorý vymedzil geografickým územím Slovenskej republiky z hľadiska jednotnej právnej úpravy a dostupnosti z hľadiska vzdialenosti. Taktiež nemá oporu v zákone argumentácia krajského súdu, že nie je povinnosťou súdu inými slovami zopakovať to, čo už vecne správne vyjadril protimonopolný úrad.

Procesným právom účastníka konania je aj jeho právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. totiž znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia a jeho porušením sa účastníkovi konania odníma možnosť náležite, skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie (obsiahnutého v základnom práve na súdnu ochranu) podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (napr. III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06, III. ÚS 153/07).

Potreba riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, v ktorom súd preskúmava rozhodnutie správneho orgánu, vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“). Aj keď s ohľadom na judikatúru ESLP nie je potrebné zdôvodňovať každý argument účastníkov konania, súdne rozhodnutia musia byť odôvodnené a musia obsahovať odpovede súdu na všetky argumenty prednesené stranami, ktoré viedli k rozhodnutiu. Dôvody musia byť špecifikované s ohľadom na skutkové okolnosti prípadu a nielen odkazovať na určité časti zákonov (napr. rozsudok ESLP Ruiz Torija proti Španielsku z 9. decembra 1994).

Taktiež Európsky súd pre ľudské práva vo svojej rozsiahlej judikatúre venoval veľkú pozornosť problematike náležitostí odôvodnenia rozhodnutí, v ktorej zdôrazňoval, že z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30).

Povinnosť súdu náležite odôvodniť svoje rozhodnutie judikoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí z 25. januára 2012, sp. zn. 2Sžo 25/2011, publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 109. V uvedenom stanovisku najvyšší súd zdôrazňuje povinnosť súdu vysporiadať sa v odôvodnení svojho rozhodnutia žalobnými dôvodmi. Konštatuje, že v správnom súdnictve je krajský súd viazaný obsahom jednotlivých bodov žaloby a v odôvodnení rozhodnutia sa musí s nimi vysporiadať, keďže len Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako odvolaciemu súdu v správnom súdnictve zákon umožňuje, ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť odôvodnenie na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia o ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku). Nerešpektovaním platných princípov na riadne odôvodnenie rozhodnutia krajský súd v správnom súdnictve odníma účastníkovi možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (rozsudku krajského súdu), voči ktorému má právo podať opravný prostriedok (odvolanie).

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, keďže z napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa nevyplýva ako súd postupoval pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu na základe žaloby, keď v odôvodnení rozsudku vo veci samej nedal jednoznačnú odpoveď na zásadné námietky žalobcov uvedené v žalobe proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného správneho orgánu. Odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu je nepresvedčivé a zjavne neodôvodnené, čo spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov.

Uvedené skutočnosti viedli odvolací súd k rozhodnutiu, ktorým napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 250ja ods. 3, veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p..

Úlohou súdu prvého stupňa bude v ďalšom konaní postupovať v intenciách názoru odvolacieho súdu a vo veci opäť rozhodnúť.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania nerozhodol. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude v novom rozhodnutí podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 3 O.s.p. rozhodnúť opätovne aj o náhrade trov konania vrátane o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.